

I går eller aldrig?

ÄR DET FÖR SENT? Har den globala uppvärmningen nått så långt att det skräckscenariö av kedjereaktioner som forskarna kallar återkopplingsmekanismer faktiskt redan är omöjliga att förhindra?

Den kände brittiske journalisten och klimatförfattaren George Monbiot skriver i *The Guardian* den 16 mars att när han sammanställer de, ofta lågmälda, analyser forskarna presenterar blir slutsatsen ett alarmerande: Det är över. Den tid då en uppvärmning på mer än 2 grader skulle ha varit möjlig att förhindra har gått oss förbi. Männsligheten tog inte chansen, vi ägnade oss åt förnekelse och förhalande i stället för att fatta de gemensamma besluten för att minska utsläppen av växthusgaser. Tar vi krafttag nu kan vi, i bästa fall, med mycket tur, hejda uppvärmningen vid 4 grader, hävdar han. Slutsatsen bygger inte på några lösa egna funderingar, utan på vad han kallar de "outtalade slutsatserna" i de rapporter som nyligen presenterades på en internationell klimatkonferens i Köpenhamn.

Monbiot är inte ensam om sin svarta sammanställning.

Forskare vid brittiska Tyndall Centre for Climate Change Research har nyligen dragit slutsatsen att även globala utsläppsminskningar på 3 procent per år, med start 2020, kan leda till en 4-gradig uppvärmning vid detta århundrades slut. Just nu är utsläppskurvan motsatt, utsläppen ökar i ungefär sådan takt.

FN:S KLIMATPANEL, IPCC, känd för att göra mycket försiktiga bedömningar, hävdar att om uppvärmningen når 3 grader nås den punkt där världens växtlighet i stället för att suga upp koldioxid bidrar till ett nettoutsläpp av koldioxid. En återkopplingsmekanism som innebär att uppvärm-

ning triggat fortsatt uppvärmning. Vid fyra grader är det inte längre möjligt att förhindra kollapsande ekosystem och smältande glaciärer.

4 graders uppvärmning kan automatiskt leda vidare till 6...

Detta är inga nyheter. Det är just det som gör det så obehagligt. Vi lever i en pågående katastrof som vi möjligen, i bästa fall, kan hejda om vi agerar resolut. Nu.

I fredags kunde vi konstatera att EU:s 27 ledare visserligen diskuterade åtaganden för klimatfonder för de minst utvecklade länderna, men att beslutet sköts upp till tidigast juni. Världens ledare axlar inte ansvar i klimatfrågan, de käbblar om vilka länder som ska göra störst åtaganden, varför och när.

Under tiden tickar klockan mot det stora FN-klimatoppmötet i Köpenhamn i december. Om inte världens ledare pressas av en massiv folklig mobilisering tills dess är risken stor att resultatet blir fortsatt käbbel i stället för nödvändiga beslut för planetens överlevnad.

Klimatförändringarna leder redan i dag till väderkatastrofer som skördar mänskliga liv. Om uppvärmningen fortsätter kommer de också att leda till akut matbrist och enorma migrationsflöden som följd. Vad händer då? Nya murar eller solidarisk samling?

Vi måste var och en välja om vi stillatigande vill se uppvärmningens fasor bli verklighet eller om vi vill kliva upp på klimatkampens barrikad och kräva en annan värld. Asfaltsindianerna, som pyste stadsjeepar på nätterna i flera svenska städer, har för tillfället grävt ner sin stridsyx. Men det finns ju andra organisationer att vända sig till för att delta i mobiliseringen för klimat och rättvisa.

Kanske har vi fortfarande chansen.

RB

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell-inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalarkivet.se.